

ಕಾಲು ರಂಚುವ್ಯಾದ ರಂಜಣಿಪ್ರಕಾರ

ದಂಡೆಣಲ್ಪ್ರದಾ ಗಣಿ

ಡಾ. ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ

“ಕನ್ನಡನಾಡು ಒಂದಾಗಿ ಈಗ ಇನ್ನತ್ತುದು ನಷ್ಟ ಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಡು ಈ ಮಹಾ ಸಂದರ್ಭದ ಬೆಳೀಯುತ್ತವೆಕ್ಕ ಸೆಜ್ಜಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಮು ನನಸಾಗಿ ಕಾಲು ಶತಮಾನ ಕಳೆದಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ”

ಭೂರತದ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಭಾವೇಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ, ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯವೇ ಹಳೆಯದು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಬಂಯಿಸಿದ ಜನ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ಆದ್ಯತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ. ಆದ್ಯರಿಂದಲೇ ಅರವಿಂದ ಮಹಿಂಗಳು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದರು: ‘ಭಾವಾನುಗುಣಪ್ರಾಯ ರಚನೆ ಅವಶ್ಯ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿವಾಯ’. ಆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ದಶಕದ ಮೇಲೆಯೇ ಈ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಕಾಯ್ದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂತು (1956). ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಕನಾರ್ಟಿಕ ರಾಜ್ಯವೂ ಮೈಸೂರಿನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು (ನವೆಂಬರ್, 1). ‘ಉದಯವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು’ ಎಂಬ ನಾಡಗಳೆಯಿನ್ನು ‘ಉದಯವಾಯಿತು’ ಎಂದು ತಿದ್ದಿ ಹಾಡಿ ಕನ್ನಡಜನ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿರು. ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶ್ಲಿಗಳು ಕಂಡ ಕನಸು ರಾಜೀಯಸ್ಥಾರ ನನಸಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ‘ಕನಾರ್ಟಿಕ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕವಿ ಕುವೆಂಪು ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನಾರ್ಟಿಕ’ ಎಂದು ನಿದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅವರು ಫೋರ್ಮೇಸಿಸಿದ್ದರು:

‘ಅವಿಂಡ ಕನಾರ್ಟಿಕ: